

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СТАТИСТИКИ, ОБЛІКУ ТА АУДИТУ

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ГУМАНІТАРНИЙ ВИМІРИ,

*присвяченої пам'яті першого ректора
Національної академії статистики, обліку та аудиту,
доктора економічних наук, професора,
заслуженого економіста України*

**Івана Ісаковича
Пилипенка**

КИЇВ 2016

МІСІЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасна світова спільнота переживає непростий період свого розвитку. З одного боку це глобалізація, для якої характерне економічне, територіальне, інформаційне зближення та об'єднання різних країн світу, з другого – намагання зберегти власні суспільні, культурні, політичні та духовні цінності та відмінності. Вчені різних країн доводять, що процеси глобалізації уXXI столітті посилюють ризик стандартизації та взаємозалежності в усіх галузях людської діяльності, що може призвести до різного роду несподіваних ситуацій, навіть катастроф. Отже, людству слід шукати нові джерела стабільності.

Такі процеси не могли не торкнутися й системи освіти, зокрема вищої, тому що саме в процесі оволодіння знаннями іде розвиток свідомості людини, і перш за все відбувається глибоке розуміння нею моральних, етичних, духовних цінностей, які є сутністю існування людства. Що стосується науки та технологій, то вони є лише засобами цього розвитку.

Експерти ЮНЕСКО наполягають на тому, що саме освітянам прийдеться духовно готувати суспільство до життя в нових умовах співробітництва, взаєморозуміння, довіри, толерантності, поваги до прав і свобод людини та прагнення до миру. У розробленій ЮНЕСКО середньостроковій стратегії розвитку ідеться про необхідність впровадження такої системи освіти, яка допоможе новим поколінням інтегруватися у суспільство майбутнього, характерними рисами якого

мають стати прагнення до мирного співіснування, повага до демократії, конструктивного діалогу на міжнародному рівні, підтримка культурного плюралізму та інформаційної революції.

Система освіти, побудована на засадах формування почуття солідарності та відповідальності за долю світу, прагнення зробити свій власний внесок у розвиток загальнолюдських цінностей, встановлення та вдосконалення демократії у різних сферах життєдіяльності суспільства, зможе допомогти людству вижити в сучасних умовах. Динамізм розвитку сучасної цивілізації пов'язаний перш за все з інформаційною революцією і потребує втілення в життя концепції неперервної освіти. Отже, експерти ЮНЕСКО виділяють чотири головних напрями навчання:

- *Вчитись знати*, тобто розвивати здібності до здобуття нових знань протягом всього життя.
- *Вчитись діяти* тобто отримувати та вдосконалювати практичні вміння та навички в різних галузях життєдіяльності.
- *Вчитись жити разом* це успішно співпрацювати та контактувати з людьми на основі знання та поваги до їхньої історії, традицій та духовних цінностей.
- *Вчитись бути* передбачає необхідність розвивати почуття незалежності та водночас особистої відповідальності за долю світу [1].

Сьогодні у світі іде активний процес формування єдиного освітнього простору. Системі вищої освіти у цьому процесі належить найважливіша роль через те, що саме вищі навчальні заклади забезпечують країну кваліфікованими кадрами для всіх галузей суспільної діяльності, в тому числі й управлінськими. Саме від якості підготовки фахівців з вищою освітою великою мірою залежить майбутнє держави, рівень її матеріального та духовного потенціалу.

У процесі проведення реформи системи вищої освіти України особливу увагу слід звернути не тільки на відомі Болонські рішення, які акцентують увагу в основному на економічних засадах інтеграції європейської освіти, а й на міжнародні правові акти та рекомендації ЮНЕСКО, спрямовані на підвищення духовного та культурного розвитку людини через освіту.

Згідно з положеннями «Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року», стратегія розбудови національної системи освіти має відбуватись адекватно сучасним глобалізаційним та інтеграційним процесам шляхом переорієнтації змісту освіти на цілі сталого розвитку [2].

Автори «Стратегії реформування вищої освіти України до 2020 року» зазначають, що вища освіта має стати ключовим фактором підвищення конкурентоздатності вітчизняної економіки, а молоді, високоосвічені кадри стратегічним резервом соціально-економічних реформ в Україні [3].

Отже, першочерговими завданнями реформи системи вищої освіти є модернізація якості освітніх послуг відповідно до сучасних європейських стандартів, що дасть можливість забезпечити підготовку висококваліфікованих спеціалістів для ринку праці; запровадження системи управління якістю вищої освіти; створення умов для формування освітньо-наукових кластерів, в яких фундаментальна наука має поєднуватись з прикладними дослідженнями.

Відмінними характеристиками навчального процесу сучасної вищої школи мають бути адаптивність, гнучкість, модульність та опора на новітні інформаційні технології. Сучасна система підготовки фахівця з вищою освітою повинна враховувати прогресивні досягнення та історичні традиції вітчизняного науково-педагогічного досвіду, а також вимоги кращих світових стандартів.

Список використаних джерел

1. World Declaration on Higher Education for the Twenty First Century [Electronic resource] / World Conference On Higher Education, 9 October 1998. – Access mode :

http://www.unesco.org/education/educprog/wche/declaration_eng.htm

2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>

3. Стратегія реформування вищої освіти України до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://old.mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1415795124/>